

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 355/2019
18.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару ЗК. 83/18 од 15.10.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1119/18 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2019. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Пауна Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару ЗК. 83/18 од 15.10.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1119/18 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару ЗК. 83/18 од 15.10.2018. године, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и члана 61. КЗ и изречена им је условна осуда тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се ове казне неће извршити ако за време проверавања од четири године окривљени не учине ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде окривљеном ГГ ће се у утврђену казну затвора урачунати и време проведено у притвору почев од 03.03.2018. до 06.03.2018. године. Наведеном пресудом, одлучено је о трошковима кривичног поступка као и о имовинско-правном захтеву оштећених, а како је то ближе наведено у изреци пресуде.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 1119/18 од 23.01.2019. године одбио као неосноване жалбе браниоца окривљених АА и ББ и пресуду Основног суда у Зајечару ЗК. 83/18 од 15.10.2018. године, потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Паун Јовановић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене АА и ББ ослободити од оптужбе за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Пауна Јовановића је неоснован.

Бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Паун Јовановић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем правноснажних пресуда повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што радње које се окривљенима стављају на терет не могу представљати кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. и члана 33. КЗ, јер не садрже сва обележја тог кривичног дела, односно кривично дело за које су окривљени оглашени кривим није кривично дело.

Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим, а ово из следећих разлога:

Из чињеница и околности наведених у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела тешка крађа, из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и члана 61. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим правноснажним пресудама.

Самим тим, по оцени овог суда, радње окривљених описане у изреци првостепене пресуде, правилно су правно квалификоване као продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и члана 61. КЗ, па сходно изнетом Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљених правноснажне пресуде неосновано побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наиме, из изреке првостепене пресуде, која је потврђена другостепеном пресудом произилази да су окривљени заједно и по претходно постигнутом договору са осталим окривљенима у урачуњливом стању, при том свесни свога дела чије су извршење хтели, као и забрањености свог дела, у намери прибављања противправне имовинске користи у првој радњи извршења са умишљајем започели одузимање туђе ствари, а у другој радњи извршења одузели туђе покретне ствари.

Конкретне радње које су предузели окривљени АА и окривљени ББ са осталим окривљенима је чекање у колима ради удаљења са лица места након извршеног дела за време док је окривљени ВВ предузимао радњу извршења, а окривљени ГГ чувао стражу, код радње која је остала у покушају, односно док су окривљени ВВ и окривљени ГГ предузимали радњу извршења код кривичног дела које су довршили у другом случају. При томе, ствари који су одузели критичном приликом су накнадно поделили међу собом сва четворица окривљених.

Сходно изнетом, у конкретном случају окривљени АА и окривљени ББ су поступали са умишљајем, постојала је заједничка одлука као и њихова радња која представља битан допринос извршењу дела, из којих разлога, у радњама окривљених АА и ББ, стоје сва битна обележја, како субјективна тако и објективна, кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и члана 61. КЗ за које су окривљени оглашени кривим побијаним правноснажним пресудама.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић